

Szakmai önéletrajz

1988-ban kezdtem tanítani a Nagykovácsi Általános Iskolában. A tanítói munka során és mellett természetes módon kapcsolódtam be a falu kulturális-közösségi életébe. Egyidejűleg a Községi Könyvtárban, amely kezdetben az ÁMK (általános művelődési központ) integrált részeként működött, majd az intézményi formák közül a szerény klubkönyvtár intézményi formát vette fel, is tevékenykedtem.

Így csatlakoztam a frissen alakult Honismereti Baráti Kör munkájához is, a honismereti-helyismereti munka akkori akcióihoz.

1994-98 között a falu második, rendszerváltás utáni képviselőtestületének lettem választott, egyéni képviselő tagja. Részes, de legalább is tanúja lehettem a kitelepítés első „hivatalos” emléknapjának 1996-ban, egyik szervezője lehettem az ünnepségre hazatérő magyar-németek fogadási ünnepségének, az emlékmű avatásnak.

Ebben az önkormányzati időszakban a kulturális (oktatási, sport) ügyek tanácsnoka voltam, így nyomon követhetem a helyi kulturális élet alakulását, a közművelődési és közgyűjteményi intézmények, intézménykezdemények áldatlan állapotát, azt a végtelen számú kezdeményezést, pályázati igyekezetet, amely az Öregiskola megmentéséért folyt. Ebben a terminusban a falu művelődése, a könyvtári feladatok ellátása is az iskola falai közé szorultak, a két funkció nem élt egymás mellett igazán kényelmesen, az eltérő funkciók, ezek eléró igényei egyre inkább gátolták egymást.

1999-től Budapesten, a Magyar Művelődési Intézetben kezdtem dolgozni, ekkor már a kulturális menedzser szakvizsgám meglévin a művelődési folyamatok országos hatókörű, módszertani, kísérlet és kutatóközpontjába nyertem felvételt. (A kulturális menedzser képzés szakdolgozati témám: A helyi nyilvánosság alakulása Nagykovácsiban a rendszerváltás idején)

Ezzel egy időben jelentkeztem az ELTE szociológia szakára, majd itt végeztem másoddiplomásént, mint okleveles szociológus. Szociológusként a Művelődési Intézet kutatásaiba kapcsolódtam, országos adatfelvételekben vettem részt, elemzéseket készítettünk, amelyek alkalmasak voltak a szakma főbb irányainak, hangsúlyainak megjelenítésére. Az Intézet (1949-es alapítása óta) a mindenkori kultúrtárca módszertani háttérintézménye volt, így közvetlenül a minisztériumi döntés előkészítéshez csatolták a kutatási eredményeinket. Egy rövid időre a Magyar Tudományos Akadémia Szociológiai Kutatóintézetében lehettem segédkutató, ahol országos hírű szakemberek munkájához nyújthattam asszisztensi segítséget. A kutatási projekt lejárta után visszakérültem a

Művelődési Intézetbe, már kutatóként. 2006-tól vezethettem önállóan kutatásokat. Számos publikáció, szakmai előadás őrzi ezek eredményét. (A pályázati anyag mellékletében kiemeltem a legjelentősebb kutatási projekteket összefoglaló előadásokat, illetve a publikációimat.)

Részvételem kutatásokban, önálló kutatásaim:

Az általános művelődési központ, az ámk mint elnevezés és intézményi forma kialakulásának története, MMI, 1999.

A kistérségek kulturális helyzete, MTA - JFK, Jászberény, 2002.

A közművelődésre ható jogszabályok hatásvizsgálata, MMI, 2003-2005.

Polgármesterek és népművelők. Polgármesterek és népművelők vélekedése a települések, a kistérségek közművelődéséről, MMI, 2005.

Megyei (fővárosi) közművelődési szakmai tanácsadás és szolgáltatás feladatai MMI, 2007.

A népművelők és/vagy közművelődési szakemberek, MMIKL, 2007.

Egyedül a „kisvilágban” Népművelői szerep értelmezések, MMIKL, 2007.

Társadalmi szerződések, MMIKL, 2008.

A közművelődésben dolgozók munkáltatói megbecsülése, egzisztenciális helyzete, MMIKL, 2008.

Megyei (fővárosi) közművelődési szakmai tanácsadás és szolgáltatás feladatai, MMIKL, Kultúrpon, 2008.

A falunap mint ünnep Az ünneplési szokások változása, MMIKL, 2009-2010.

A tardosi munka. Közösségi alapú tervezés Tardoson, MMIKL, 2009.

Hatástanulmány „A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről” szóló 1997. évi CXL törvény közművelődést érintő szabályozásáról, MMIKL, 2009.

A kreatív ipar, kulturális szegénység, MMI/MMIKL, 2006-2008.

Public art (akciókutatás) MMIKL, 2009- 2010.

A közkulturális intézményhálózat feltérképezése a harmincezer fő alatti településeken, MMIKL, 2009-2010.

Az elnéptelenedő falvak kulturális sajátosságai, MMIKL, 2011.

A kistelepülések közkulturális kínálata, NMI, 2012.

A kulturális közfoglalkoztatás kérdőíves adatfelvételei, NMI, 2012-2015.

Oktatói tevékenységem folyamatosnak mondható, a felnőttképzésben, szakmai képzésekben, később a felsőoktatásban (ELTE andragógia szak, művelődésemélet) mindvégig képeztem, tanítottam.

Kutatói munkám során, kvalitatív kutatóként szinte természetes módon mindig törekedtem, hogy minél többet lehessen terepen, szakmai-kollegiális közelségben.

Amennyiben a témaválasztás megengedett volt, a kistelepülések, a kis falvak kulturális jelenségeit, sajátos világát kutattam, elfordulva kissé a szociográfiai világa felé.

2020.04.15.

Nagykovácsi művelődési ügyeit folyamatosan figyelemmel kísértem, egy másik, számomra második önkormányzati ciklusban újra képviselő lettem (2006-2010). Ebben a ciklusban alapította meg Nagykovácsi Nagyközség képviselőtestülete az Öregiskola Közösségi Ház és Könyvtár többfunkciós, integrált intézményt. Annyi idő után módja volt a település lakosságának arra, hogy egy erre a célra méltó közösségi teret vegyen birtokába. Szerepem lehetett abban, hogy az eredeti terveket, elképzeléseket módosítva ne csupán könyvtári funkcióval nyíljon meg az intézmény, hanem a kötelező, közművelődési feladatokat is ellátva komplex térként.

B. Szatmári Lajos, helytörténész halála után előterjesztésem alapján Nagykovácsi Önkormányzata megalapította a Szatmári Lajos-emlékdíjat, amely egy olyan Nagykovácsiban dolgozó pedagógusnak adható, aki szűkebb szakmai tevékenységén túl a falu művelődésért, kultúrájáért is sokat tett pályája során. A díj átadása a falu ünnepi életének bevett része lett. B. Szatmári Lajos életéről egy másfél órás portréfilm szerkesztésében, riporter munkájában is közreműködtem, megörökítve alakját a falu helytörténetének.

2015. óta a település Oktatási-, kulturális-, sport-, turisztikai Bizottságának külső tagjaként szervesen tudtam kapcsolódni újra a falubeli kulturális ügyekhez. Jelenleg Nagykovácsi Nagyközség Önkormányzatának képviselője vagyok, a Humán politikai Bizottság elnökeként dolgozom.

2015 novemberében létrehoztuk a Nagykovácsi Pékdomb helyismereti- közösségi oldalt a facebook közösségi felületen. Jelenleg 1289 tagja van a csoportnak. A digitális archiválás felé vezető első lépéseken túl az oldal a helyi identitás erősítésére, a szélsőségesen szervesen összetételű település egyes csoportjainak közelítésére tesz kísérletet. A dokumentumok gyűjtésén, rendszerezésén túl a helyi ünnepek, közösségi akciók, faluszépítő történetek, jeles események nyomába eredve egyfajta kezdetleges digitális krónikaírással is vállalkozva. A közösség működése kilépett a digitális világból, virtuális működésén túl több tematikus Pékdomb estét szerveztünk, illetve rendszeres Sétáink vannak, ahol a falu egyes kortörténeti lenyomatait sétálva, beszélgetve, személyes visszaemlékezésekkel tarkítva elevenítjük fel.

A közösség törekedett arra, hogy a környékbeli hasonló csoportokkal kapcsolatot vehessen fel, együttműködéseket kezdeményezhessen.

Ennek eredményeképpen kezdetben a Pilisszentiváni Helytörténeti Egyesülettel, illetve a Pilisi Szénbányák csoporttal indult a kapcsolatfelvétel.

A „Pékdomb” ügyéről több szakmai fórumon, legutóbb az Országos Széchényi Könyvtár Könyvtári Intézetének a „Korszerű helyismereti munka alapjai” című képzésén nyílt alkalmam beszámolni.

Az Önkormányzat megbízása alapján az 1956-os forradalom és szabadságharc hatvanéves évfordulóján a pályázati keretek között megvalósuló Büszkeségpont projekt tartalmi részeként a 32 sor című kiállítás kurátoraként vehettem részt. A kiállítás Dr. Schmidt Imre 56-os tevékenységének, ennek megtorlásának állít emléket. A kiállítás központi alakja periratai, dokumentumai alapján rajzoltuk meg a helyi, Nagykovácsi béli történések krónikáját. A hatvanéves évfordulóra a Büszkeségpont termében elhelyeztük a Schmidt-ösztöndíj díszkönyvét. A díszkönyvben az évente kiadható ösztöndíj pályamunkáit, majd az ösztöndíj felhasználását bemutató dokumentációt őrizzük. Az ösztöndíj alapításának célja az volt, hogy a mai fiatalok számára is meg tudjuk mutatni 1956. szellemét, szellemiségét, azzal a módszerrel, hogy saját kortársaik pályamunkáit kínáljuk példaként. Az ösztöndíj minden évben egy nagykovácsi fiatal tanulmányait, külföldi ösztöndíját, szellemi-művészeti elmélyülését segíti.

2017 tavasza óta dolgozom az Öregiskola Közösségi Ház és Könyvtár intézményében, mint helyismereti Könyvtáros, később 2018 nyara óta mint könyvtárvezető.

Nagykovácsi helyismereti, helytörténeti feltárása gazdag bár nem folyamatos múltra tekinthet vissza. Szatmári Lajos, Dr. Jablonkay István, Dr. Szabolcsi József és Pájer Árpád tematikus és átfogó munkái figyelemre méltó alapot adnak.

Helyismereti könyvtárosként alapvető feladatomból volt a meglévő, strukturálatlan tárgyi, egyéb tartalmak rendszerezése, tudatos gyarapítása, kezelése és láthatóvá, elérhetővé, kereshetővé tétele.

A helyismereti munka már elképzelhetetlen a meglévő, és napjainkban robbanásszerűen fejlődő digitális tartalmak, adatbázisok felhasználása nélkül.

Elsődleges feladatomból volt, hogy létre jöhessen tehát, ezek mintájára a saját digitális helyismereti adatbázisunk. Egyidejűleg folyik a nagyobb hatókörű adatbázisokból a folyamatos leválogatás a helyi vonatkozású anyagok archiválása és közzététele, ugyanakkor a saját dokumentumok (főként fotódokumentumok) digitalizálása és közzététele.

Így alakult ki a Nagykovácsi krónika felület. Jelenleg 210 bejegyzése van, 1 217 724 látogatója és 53 554 látogatója volt. A legnépszerűbb bejegyzéseknek kb. 1000 olvasója volt.

Az így meglévő, feltárt, elérhetővé tett adatbázist, állományt folyamatosan népszerűsíteni kell. Megtenni mindent, hogy a helyismereti munka közösségi tevékenységre támaszkodhasson. Ezáltal törekedve arra, hogy a gyűjtemények, adatbázisok ne holt, elzárt világot jelentsenek, hanem folyamatos aktivitások legyenek lehetségesek általuk.

A munka komplex megközelítése jól ötvözheti a közművelődési, közgyűjteményi munka, feladatok szakmai módszertani lehetőségeit, élvezve a két terület kölcsönös egymásra hatásának pozitív hatásait. Ezért jöttek létre és folytatódnak immár ötödik éve a Pékdomb estek, amelyek jellemzően közösségi adatfeltárásra és az oral history módszereinek egyfajta komplex alkalmi.

A megkezdett munkám során törekedtem arra, hogy évente két előadót (történészt, kutatót, levéltárost) hívjunk meg az éves munkaterv szerint, akik kifejezetten a környék, kiemelten nagykovácsi témájú kutatásairól számoltak be előadásaikban. (Ritter György, Dr. Mihályi Balázs előadásait emelném ki.)

A helyismereti munka hálás, sikeres akciói voltak az éves búcsúi kiállítások, illetve a kamara kiállítások. Az asszony köténye (viselettörténeti kiállítás), A nagykovácsi búcsúk (a búcsúk történetét feldolgozó kiállítás), A Mária oltalmazó palástja (a Kossuth utcai Mária-szobor és felújításának történetét összefoglaló anyag) minden évben ötszáz feletti látogatót vonzottak. Minden kiállításához tartozott folyamatos vezetés, illetve múzeumpedagógiai foglalkozások,

interaktív feladatok az iskolás korosztály számára. Két kamara-kiállítást tartottunk, ezek tavasszal voltak: Nagykovácsi esküvők, Rézi néni egy napja címmel társadalomtörténeti és életmódtörténeti témákban.

Minden kiállítás foglalkozott, érintette Nagykovácsi sváb múltját, kérve és élvezve a Német Nemzetiségi Önkormányzat és közössége együttműködését.

Fontos szakmai eredménynek tartom, hogy Nagykovácsi Nagyközség Önkormányzata teljes támogatásával, Nagykovácsi bányász múltjával érdemei szerint kezdtünk újra foglalkozni. A Zsíros-hegyi emlékkő felújítása és a falubeli Borbála emlékmű átadása, a felújított Borbála napi megemlékezések újra bekapcsolták a községet a bányászati emlékeket ápoló szakmai körökbe. Folyamatosan jelennek meg rólunk híradások a szakmai felületeken, lapokban.

2018 év végén jelent meg a Nagykovácsi Helytörténeti értesítő első száma, 2019-ben ezt másik kettő követte. Az értesítők nyomtatásban jelentek meg, tematikus formában, a webes Krónika felületen elfogadott megosztásoknál mélyebb, alaposabb tartalommal. Mindhárom szám egy-egy kutatási téma, felfedezés, fellelt kincs részletesebb bemutatása, szakirodalommal támogatott formában megjelent tanulmányok.

A helyismereti szakmai munka során sikerült kapcsolódni a környék településeinek kollégáihoz és csoportjaikhoz. Élő a kapcsolat Budakeszi, Solymár, Pilisszentiván, Pilisvörösvár szakmai és civil csoportjaival. Egyéni tagság fűz a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Helyismereti Könyvtárosok Szervezetéhez. Állandó szakmai segítségem a munkában dr. Sz. Tóth Judit a szentendrei Ferenczy Múzeumi Centrum néprajzkutató munkatársa.

2018 nyara óta látom el az Öregiskola Közösségi Ház és Könyvtár könyvtárvezetői feladatait. A helyismereti könyvtárosi munka feladatkörének kialakítása új terület volt, a nyilvános könyvtári működés azonban egy jól működő, bevezetett területe az intézménynek. a 2017-ben történt könyvtári szakfelügyeleti látogatás a könyvtár működéséről elismerően nyilatkozott, egyben felhívta a figyelmet egyes szabályzatok, dokumentáció kidolgozásának, frissítésének szükségességére. Ezek elkészítése, jóváhagyása megtörtént. Frissítettük a Gyűjtőköri szabályzatot, aktualizáltuk az új előírásoknak (törvényi változás) megfelelő intézményi dokumentációt. A könyvtár munkatársai folyamatosan, képzési terv szerint, bővítik szakmai ismereteiket.

Kollégáimmal jelentős erőket fektettünk arra, hogy a könyvtár megismertetése, népszerűsítése minél szélesebb körben történhessen. Jelenleg folyamatos az aktivitásunk az intézményi facebook oldalon, a helyi nyomtatott sajtóban, a Tájéolóban. Minden kollégánk tagja a Könyvtárosok Egyesületének. Rendszeresen képviseljük az Intézményt szakmai konferenciákon, közgyűléseken. 2020 áprilisában nagy örömmünkre az Öregiskola könyvtára

szervezhette volna a Pest megyei Olvasószolgálatos Szakmai Műhelynapot, találkozót, ahová a megye összes érdeklődő könyvtárosát vártuk, jelenleg erre a járvány miatt más időpontban kerülhet csak sor. A könyvtár író-olvasó találkozói, programjairól szakmai körökben is elismeréssel beszélnek, legnagyobb örömünkre ezek helyben is népszerűek. Több módszerrel nyitottunk a gyermek-ifjúsági olvasóközönség felé, népszerű versenyeket, gyermekfoglalkozásokat, akciókat vezettünk be.

A közművelődésben szerzett évtizedes szakmai tapasztalataim, a jelenlegi könyvtári funkcióm mellett segítik azt, hogy az intézmény működését komplex formájában, a két területet együtt is tudjam segíteni. Természetesen kapcsolódtam be a közművelődés rendezvényeibe, a szervezési feladatokba. 2019-ben önálló feladatom lett az Én pódiumom programsorozat szervezése, vezetése.

Az Öregiskola Közösségi Ház és Könyvtár integrált intézmény (közművelődési és közgyűjteményi feladatokkal), mindkét területére vonatkozóan több éves szakmai tapasztalattal rendelkezve a két funkció egymást erősítő együttélését szorgalmazom.

2020. április 15.